

af Fortidens mange Programpunkter, i Militærspørgsmaalet, i Kirkespørgsmaalet o.s.v.; alt det er traadt under Fødder. Hvad om man nu kunde holde Frihandelen fra 70erne og 80erne frem og dér finde et Program, hvor man kunde sige: Dér er vi Fortiden tro? Det er aabenbart det, der tilsigtes. De Konservative finder sig deri. Men det lammer ganske enhver Mulighed hos Regeringen for at gøre noget i denne Vinter.

Men det ærede Medlem Hr. Rode maa heller ikke overse, hvorledes hans egen Presse stiller sig Landet over. Den stiller sig saadan til Landbrugsministerens Tale, at den faktisk kun tænker paa en eneste Ting — det fremgaar af alle Artikler i den radikale Provinspresse, til Dels ogsaa af „Politiken“ —: Hvordan skal vi klare os, hvis Venstre gaar ud paa den rene, ubetingede, doktrinære, jeg havde nær sagt religiøse, Frihandels Basis, den rene Religion i dette Spørgsmaal? Jo, vi skal stille os til venstre derfor, blive om muligt endnu mere ultradoktrinære, endnu mere ortodoks-religiøse paa det Omraade for at kunne falde dem i Flanken fra venstre Side. Det er Stillingen. Naar det ærede Medlem Hr. Rode i Dag udtalte Haabet om og Troen paa, at Regeringen paa Grund af den voksende Nød i Vinter maa vinde den Overbevisning, at der maa gøres noget, saa gør hans Partipresse alt, hvad den kan, for at svække de fornuftige Udtalelser, som det ærede Medlem nu citerede, der er fremkommet fra de ærede Medlemmer Hr. Moltesen, Hr. J. Jacobsen og Hr. N. P. Jensen, Venstres Toldlovsordfører, hvis Tale fuldstændig er druknet i Forherligelsen i hele Venstres Presse af Landbrugsministeren. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Tale angribes af den radikale Presse, ikke fordi det er en maadeholden og fornuftig Tale, men fordi den i det hele taget svigter Frihandelen. Den radikale Presse lugter Kætteri her. Det er det værste. Storinkvisitoren er Landbrugsministeren. Om det saa var den højtærede Forsvarsminister, Venstres Formand gennem nogle Aar, saa holdt han forleden Dag en umaadelig fornuftig Tale ligesom for to Aar siden. Det var, hvad man kaldte den sunde realistiske Bondeforstand, der ræsonnerer som saa: Naar Norge lukker for os, maa vi tænke over, hvad vi skal gøre. Forleden Dag sagde den højtærede Forsvarsminister umaadelig fornuftigt, i Virkeligheden vendt mod den højtærede Landbrugsminister, at hvis der skulde ske saadan noget, hvis virkelig alle Muligheder lukkedes, saa fik vi se, hvad vi vilde gøre. Man kunde godt

tænke sig, at vi gjorde et eller andet. Det var den sunde Bondeforstand. Men da saa Teoretikeren, Religionschefen, Storinkvisitoren, Frihandelens Pave har talt her, saa blev den højtærede Forsvarsminister bange, saa løb han fra sin Bondeforstand, og hvad den sagde, og fortolkede det bort, først her og senere i Erklæringer ude i Pressen, hvor han sagde, at med de fornuftige Bemærkninger, hvor han øjensynlig tog Sigte paa den højtærede Landbrugsminister, havde han ikke tænkt paa noget bestemt. Det gør mig virkelig ondt, at de klogeste og fornuftigste Udtalelser, der længe er sagt her i Salen, og som længe er sagt fra den højtærede Forsvarsministers Side, har han talt hen i Vejret, at han ikke dermed har sigtet til noget bestemt. Se, det er det fortvivlede ved det.

Vi Socialdemokrater er, som det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa har sagt, Frihandelsmænd, vi vil en frihandelsvenlig Udvikling, men vi lurar ikke paa ved underfundig Taktik i denne Vinter med 37 000 arbejdsløse at ødelægge alle Muligheder for at faa gjort noget, vi falder ikke nogen i Ryggen, hvis man vil gaa videre paa Importregulerings Vej, tværtimod, vi søger at opmuntre dertil. Vi lurar ikke paa at falde dem i Ryggen for senere at angribe dem ud fra et religiøst, doktrinært Frihandelsstandpunkt, for at forspilde den sidste Mulighed. Det kan ikke nytte, at man staar op paa denne Talerstol og siger: Vi har Grund til at tro, at Regeringen i Vinterens Løb vil blive overbevist, naar den vedkommende Presse ikke gør andet end at forhindre Regeringen i at overvinde Landbrugsministeren.

Jeg husker et Ord af det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, det er maaske faldet privat, men jeg tror ikke, han vil bebrejde mig, at jeg udtaler det offentligt; maaske er det ogsaa faldet i en offentlig Debat, jeg ved det ikke, men jeg har allerede brugt det paa et Møde paa Kongressen i Bern, hvor det vandt Tilslutning. Jeg var ærlig nok, jeg citerede det ærede Medlem; jeg gjorde det ikke til min originale Udtalelse, men ogsaa i Bern citerede jeg det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen. Vi talte om Nationernes Selvbestemmelsesret, og under denne Debat — det var jo et vanskeligt Spørgsmaal, som ingen kan løse efter en Lineal — brugte jeg dette gode Ord af J. C. Christensen: „Gudsfrygt med Forstand“. Frihandel med Forstand, alle Doktriner og Principer og Teorier med Forstand og Hensyntagen